

LXXIV.

Forslag til Lov

om

Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 272 af 15. Maj 1946 om Tillæg til Lov om Patenter, Lov om Mønstre, Lov om Varemærker og Lov om Fællesmærker.

(Forelagt i Folketinget den 4. Februar 1948 af Minister for Handel, Industri og Søfart *Krag*).

§ 1.

Midlertidig Lov Nr. 272 af 15. Maj 1946 om Tillæg til Lov om Patenter, Lov om Mønstre, Lov om Varemærker og Lov om Fællesmærker forbliver i Kraft indtil Udgangen af Marts Maaned 1952.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1948.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under og efter Krigen er der i de fleste Lande gennemført midlertidige Bestemmelser til Opretholdelse og Genoprettelse af saadanne industrielle Ejendomsrettigheder, i hvilke de af Krigen skabte Forhold har bragt Forstyrrelse. Her i Landet er der i Medfør af Lov Nr. 545 af 31. Oktober 1940, der senest er blevet forlænget ved Lov Nr. 84 af 15. Marts 1947, og som samtidig hermed foreslaas forlænget til Udgangen af Marts Maaned 1952, hjemlet Adgang til Forlængelse af de indenfor Patent-, Mønster- og Varemærkelovgivningen fastsatte Frister. Med særligt Henblik paa Indgaaelse af Aftaler med andre Lande om Genoprettelse og Bevarelse af industrielle Ejendomsrettigheder er der endvidere ved midlertidig Lov Nr. 272 af 15. Maj 1946 givet Handelsministeren Bemyndigelse til at tillempe de gældende Regler paa en Række nærmere angivne Omraader.

Efter Krigen har Danmark indgaaet saadanne Overenskomster med England, Frankrig og Norge. Danmark har endvidere tilligemed 15 andre Stater tiltraadt det internationale Neuchâtel-Arrangement af 8. Februar 1947 om Opretholdelse og Genoprettelse af industrielle Ejendomsrettigheder, og for Tiden føres der Forhandlinger med U. S. A., Canada og Australien om Afslutning af lignende Overenskomster.

Da de nævnte Aftaler imidlertid flere Aar frem i Tiden nødvendiggør Særbestemmelser paa enkelte Omraader, er det nødvendigt at forlænge Gyldigheden af ovennævnte Lov af 15. Maj 1946. Lovens Gyldighed foreslaas forlænget til Udgangen af Marts Maaned 1952, efter hvilket Tidspunkt Opretholdelsen af Særbestemmelser paa dette Omraade næppe vil være fornøden.